

1890-06-25

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Ribe

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Julius Lange

Karl Madsen

Joakim Skovgaard

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde undskylder ikke at have skrevet i lang tid - han har ikke vidst hvor Hannovers befandt sig, og har nu derfor adresseret sit brev til Emil Hannovers mor. Rohde er ked af de begrænsninger, Alice Hannovers sygdom har lagt på Hannovers' udlandsrejse, og opfordrer dem til at tage en pause fra rejseriet, så de kan komme ordentligt til hægterne igen. Slott-Møllers, Rasmus Christiansen og Joakim Skovgaard er alle i Jylland for tiden, ligesom Rohde selv, der befinder sig i Ribe. Han glæder sig over landskabet og dets farvetoner, som minder ham om egnen omkring Randers og Holland. Karl Madsen og Julius Lange har kritiseret Rohdes artikel om Charlottenborgudstillingen i Dagens Krønike, og Rohde er i øvrigt blevet omtalt i nedsættende vendinger af kolleger, hvilket han tilsyneladende morer sig over. Rohde er gået igang med et landskabsmaleri, men lærredet er desværre af skidt kvalitet.

TRANSSKRIFTION

Ribe D. 25-VI-90.

Kjære Ven! Jeg har længe skyldt Dem Breve men — uden at vilde undskylde mig — saa har jeg ikke vist hvor saadanne kunne træffe Dem — og jeg tyer i Dag til mit gamle Middel at sende Brevet til Deres Moder, som forhaabentlig ikke bliver vred over Ulejligheden. — Først en Tak for Deres Breve (af Fruens Brevkort kom mig i Hænde i en temmelig invalid Form — men skjønt det halve var ædt paa Vejen, læste jeg det dog og takker for Hilsen) og tro blot ikke, at jeg ikke meget godt ved, at man paa Rejser hverken har Tid eller altid Lyst til at skrive lange Breve og føl Dem ikke i mindste Maade forpligtiget til at fortælle om alt, hvad De ser og oplever. — Et Par Ord engang imellem om, hvordan De begge har det, vil jeg være fornøjet med. Man naar der da ikke er Jobposter deri, er et Brev fra Dem eller Deres Kone mig altid ganske særligt velkommen, da jeg altid har en Følelse af, at det er fra rigtig gode paalidelige Venner, det kommer.

[2]

De har naturligvis haft et meget stort Udbytte af Deres Rejse, vel egentlig større, end De havde ventet (jeg mener Manden) men, efter hvad jeg kan forstaa ringe, ringe Glæde. Jeg har haft saa ondt af at tænke paa Konen siddende derhjemme i disse fremmede Omgivelser uden Venner eller endog blot Folk at tale med og uden at kunne tilfredsstille — vel endog blot paa den aller beskedneste Maade — sin Lyst til at se og nyde . . —

De bringer sikkert stor Bagage med Hjem men ikke mange kjære Minder. Gid nu Sommeren maa gjøre Dem godt, og at De maa kunde finde et Sted, hvor Helbred og Kræfter maa vende tilbage. Skjönt Manden jo har været rask, kan jeg ikke tro andet end, at De jo maa have sat betydelig af Deres Modstandsevne til paa denne Arbejdstour, og De skulde derfor nu sige helt stop for en Tid.

Jeg saa Dem gjerne begge og Familien paa Gl. Kongevej sikkert ikke mindre, men vilde det nu ikke engang være rigtigst at sige stop med denne Rejsen; især naar

[3]

De skal til Italien igjen til Vinter.

Tag til Tyrol eller Graubünden, der er jo dejlige Dale, hvor ikke en Vind rører sig, og hvor Mælken er sund. Herhjemme er det aldrig sikkert. Bliver man ikke brystsvag af sig selv saa bliver man det af [at] drikke vor tuberkuløse Mælk — og Klimaet! Igaar var det St. Hans Dag, og man kunde godt have brugt Vinterfrakke. —

Fra Møllers og Christiansen har jeg haft Breve, de er begge alle tre i Jylland[.] Christiansen (Aabo — Skovgaard pr. Hørning ved Aarhus) havde jeg netop nu et Par Ord fra, hvor han spørger mig om jeg ved noget om Dem og, hvordan De har det.

Møllers boer i Stenderup pr Kolding.

— Som De ser af overskriften boer jeg i Ribe
som er ganske dejlig; jeg vilde ønske, hvis
De kom hjem at De kunde besøge mig
her. En fredeligere og mildere Plet finder
De ikke i Danmark —. Jeg vilde ønske at
jeg kunde sende Deres Kone en Flaske med
"Hø-Bouquet", som jeg nyder, naar jeg gaar de

[4]

Par Skridt udenfor Byen.

Naturen ligner her meget min Fødeegn Randers
omkring Randers og — Holland. Jeg tror
de Folk har Ret (der for at udlede Hollændernes
og Venetianernes Interesse for Farven) forstaar at
Landskaberne i flade, fugtige Egne staar med
langt finere Toner i deres Ensformighed end
Landskaberne i Egne, hvor den blaa Himmel
har hjemme.

Siden jeg skrev sidst har vi haft mange Ærgrelser
af Galleriindkjøb og meget lignende, men
derom, naar vi engang ses.

At De synes om min lille Artikel i "Dagens
Krønike"¹ glæder mig meget. De kan ikke tro
hvor Madsen og Lange har skjældt mig ud for
den —

For øvrigt har jeg i den sidste Tid haft den Glæde at
se mit Navn paa Tryk med de mærkeligste Prædikater
og i hidtil for mig utænkelige Forbindelser[,] "elendig"
"Dilletant": haabløs Existents, der i Mangel af andet
har givet sig til at efter at alt andet er slaaet fejl
har givet sig til at male, "Æsel i en Løvehud" o.s.
v. men det kan man jo ogsaa have sin Glæde
af. — Undskyld mit Brevs Skjodesløshed, men jeg
sidder og tumler med et Landskab som jeg har været ude
at anlægge, jeg har af en Fejltagelse faaet en ny slags Lærred,
som suger al Lys og Glans af Farven strax efter at den er sat
paa, saa jeg er bleven en Del nervøs. Venlig Hilsen til
Dem begge Deres Ven
Johan Rohde

¹ Rohdes artikel om Charlottenborgudstillingne i Dagens Krönike, april 1890.

Ribe d. 25-VI-90

Kjære Vinner ! Jeg har længe skrevet Dem Brev
men - uden at ulla undersøgt mig - saa har
jeg ikke vist hvor stadigt rime træff Dem -
og jeg tyer i Dag til mit Gamle Middel
at sende Brevet til Dens Moder, som for-
højbetydning ikke bliver vist over Kjøbenhavn.

- Først en Tak for Dens Brev (af Tønder
Dokument kan mig i Hånd i en temmelig in-
teressant Form - men skjønt de halve var ad-
færdige, lader jeg de dog i Takt med for Hønden
og tro det ikke, at jeg ikke meget godt vil,
at man for Rejser nokken har Tid eller
allid lyst til at skrive lang Brev og til
Dem ikke i mindst Mængde forlystet til
at fortælle en alt, hvad De ser og oplever.

- Et Par ord endog imellem en, hvordan
De byr har det, vil jeg være fornøjet med.
men naar de ikke er Juleposten der, er
et Brev for Dem eller Dens Kone mig allid
ganske særligt velkommen, da jeg allid har en
Følelse af, at det er fra rigtig god personlig
Vennet, det kommer.

De har naturligvis haft et meget stort Udsykte
af deres Rejse, vel egentlig store, end de har
ventet (jy mener manden) men, efter hvad vi
kan forestå ringe, ringe Græde. Jy har haft
den end af at tænke paa sinen alder og
hjemmet: Her kommer Angivelst uden Venner
eller endy selv Folk at tale med og ænde at
at kunne hjælpsskik - vel endy selv paa den
alle betænkende Maade - sin Lyd til at se
nyde . . .

De bringe sikkert ikke stor Omsorg med Hjem
men ikke mange Hjem Minder. Giv nu Dem
overmættet men giv Dem god, og at De man
kimen færd et Stet, hvor Hælsed og Kærlighed
man vende til Gode. Stjæns Manden jo
har været nok, kan vi ikke tro andet end,
at De jo man kan sat betydelig af den
Modstand som til paa den Arbejdslosheds,
og de derved derfor nu sig helt stop for
en Tid.

Jy om Dem gaaen begynde af Familien
paa Gf. Rensing sikkert ikke mindre, men
vildt at nu ikke engang som sigtst at sig
stop med den Rejse; idet naar

De skal til Italien i jule- & Vinter.

Tag op. Tyrrol eller Grænslandet, der er jo
digte Dale, hvor ikke en Vind & rører sig, &
hvor Mellem er sult. Hestjerner & de
altid sikker. Hvis man ikke bryder sig
og selv selv bliver man det af disse
interessante Mellem - & Klimatet! Gaa
nu det St. Hans Dag, & man kunde godt
have haft Vinterfrakten. —

Fra Møllen & Christianson der i toppen
harft Der, de er begge alle tre, Jylland
Christianson (Aabo - Skovgaard pr. Høring ved
Aarhus) har i netop nu et Par Øst
fra, heri har spillet mig om jeg vil
nogle om Dem & hvordan De har det.
Møllen boer i Stenderup pr. Kolding.

— Som De ser af Anvendelsen boer jeg i Ribe
som er ganske digte; jeg vilde ønske, hvis
De kan hjem at De kunde besøge mig
her. Et par dage & møden Fler finder
de ikke i Danmark. — Jeg vilde ønske at
jeg kunde sende Dem Kom i Flasker med
"Hö-Bouquet", som jeg nyder, naar jeg gaar &

Per Skind i den for Byen

Naturen ligner her meget min. Tidligere ~~Rader~~
omkring Randers og Holland. Jeg tror
de folk her (der for at i det Hollandske
Venstransens Interesse for Tårn) forstaaer at
Landskabet i færd, julepige Ege staaer med
langt finere Toner i den Ensomhed end
Landskabet i Ege, hvor den blaa Himmel
har begynde.

Siden jeg skrev sidst har vi haft mange Angreb
af Gælleindkjøb og meget lignende, men
derom, naar vi engang selv.

At de synes om min lille Aftale i Dagens
Kronike glæder mig meget. De kan ikke for
hvor Omstændig og Langt har skrevet mig ud for
den -

Jeg önsker her i den sidste Tid haft den Glæde at
se min Nærme for Trøst med de naturlige Prædicator
og i sidste for mig ubehagelig Forbindelse "ellendig
Dilettant", haabets Eksistent, der i ~~mange~~ af andre
har givet i det at ~~der~~ efter at alt andet er sluttet færd
har givet og til at male, "Altså i en Løvehund o.s.
v. men det kan man jo gøre her sin Glæde
af. — Medskyld med Brevs Skjæbetslshed, men i
Gidder og tænker med et Landskab som i har været det
at anlægge, i har af en Tegltavle for en my Deep Løve,
som sige at by og Glans af Tårn staa efter at den er fuld
paa, som i er blæst en Del ned. Venlig Hilsen til
Dem begge Dem ven Johan Rode Ejendoms Høi.
Ribe